

megbizott azzal, hogy eszközölje ki a kormányt, hogy a kormány ezen ezen ügyre vonatkozó javaslatait, mielőtt azokat a képviselőház elé terjesztené, a bizottsággal közölje, mely azokra teendő észrevételeit a kormányhoz felterjesztése előtt egy összeküldendő értekezlet tudomására juttassa. Ezzel az ülés véget ért.

Gorcsakoff legújabb jegyzéke. A „L'Indépendance Belge“ a következőket írja: „Gorcsakoff herceg fontos jegyzéket intézett a külföldi orosz képviselőkhez. A szentpétervári kabinet félvén attól, hogy Kelet-Rumélia keresztény lakossága veszélyes helyzetbe jut az orosz csapatok kivonulása után, — ajánlja a berlini szerződést aláírt hatalmoknak, hogy az ezen tartomány szervezésével meghatalmazott bizottság hatáskörét szélesítsék ki, működési tartomány hosszabbítsák meg egy évvel és vegyes megszálló hadtestet bocsássanak rendelkezésére, a mely biztosítani fogja ezen idő alatt a rendet. — Gorcsakoff herceg javaslata szerint kezébe venné a bizottság a pénzügyek kezelését kívül a többi közigazgatási ágak legfőbb vezetését is, különösen a főkörmányzó kinevezetése előtt, de részben azután is, a kinek beiktatásáról is gondoskodni fog. Az orosz kormány ismétli szilárd szándékát, hogy ragaszkodik a berlini szerződés fölvéihez.

A forrongás Oroszországban.

Pétevári, március 21.

A nihilisták most a rendőrség részéről vad igazgatottsággal üldözöttek. Nem mulik nap, hogy egy vagy több egyént nem fognának el és házmozgásokat gyanus egyéniségnek eljével-nappal folytatják. Egy joghallgatónál, ki a kiewi egyetemre járt és mióta ez bezárított, itt a fővárosban él, három nap alatt nyolc mozgás tartott. Tegnapelőtt, dacára annak, hogy a fiatal ember lakásán semmiféle gyanús iratot nem találtak, elfogták a jogászt, mert nem akarta kivallani, hol mulatott előtte való este — tíz óráig! Tegnapelőtt a rendőrök általános vadászatot tartottak a nihilistákra, mely büszült üldözés több utcában véres összekocanásokra szolgált alkalmat. Az igazgatottság és ellenállás az alkalommal sokkal nagyobb volt, mint a minap, midőn a Gutuevo-szigeten a titkos nyomda felfedeztetett. — A véres tusákban három polgár, két asszony és egy rendőr agyonlövettet a azon kívül mintegy ötven ember megsebesült. Ez alkalommal száz-tvanhét személy lett a rendőrséghez hurcolva és börtönbe vetve. Ilyenek a viszonyok a fővárosban, ilyenek és még sokkal szomorubbak a vidéken is. Utolsó időben a kormánynak nemcsak a forradalmi párt tüntetései, hanem a kozákok fölkelési is nagy aggodalmat okoznak. Déli Oroszországban, kivált a dóni kozákok vidékén a kozák községek, — hivatkozva azon tényre, hogy két évig harcban állottak a törökök ellen, megtagadják az adófizetést. Sokostaniában ennek következtében a faluk lakosai a szentpétervári kiküldött katonaság közt valóságos csaták fejlődnek, melyekben rendszeren a kozákok győztesek. Így a napokban Petrowskaja Stanciban egy gyalogezred és az ottani főfelügyezett kozákok közt egy két napig és éjjel tartó csatázás folyt le, melynek vége az volt, hogy a katonaságnak több mint fele halva vagy nehezen megsebesülve a hely színe maradt. A Noweterskában levő dóni kozákok parancsnoka kormányzóságának minden kozák községe ellen az ostromállapotot akarta kihirdetni, — de a kormány megtagadta erre nézve az engedelmet, mert félt, hogy ez által a kozákok általános fölkelésére szolgálna alkalmat.

„E—S“.

Jótekonny előadás a szegedi arvizkarosultak javára.

Sepsi Szentgyörgy, 1879. március 27.

A helybeli négyezet egy csinosan összeválogatott tárgyszorozatu hangversenyt rendezett tegnap este. A nézőtér szokálalanul megtelt ez estére, mely a közönségnek a nemes cél, a hazafias ügy iránti élelnek érdeklődéséről tesz jókora bizonyosságot. Már kora délután elkeleltek a jegyek, ugy hogy ülőhelye este a pénztárnál már egyáltalában nem volt kapható. Ez alkalomra városunk tehetségesebb erőit láttuk szerepelni. Rövid idő alatt, csaknem egy héttel ezelőtt alakult a nők és férfiak vegyes kara, melyet Zajzon Farkas ur szakavatottan pár igen szép dalra tanított be. A vegyes karban ott láttuk Bogdán Andrást, Bene Józsefne, Antalí Lajosné, Bokor Andrást, Bérci Miksáné urasszonyokat, — Spitzer Mercedes, Haurig Nelli, Nagy Leona, Müller Emilia, Szilágyi Róza és Nagy Anna kisasszonyokat. A derék közreműködők megérdemelték, hogy e helyen dicsérlettel említsük fel neveiket.

Az estélyt a helybeli zenekar nyitotta meg a „Hunyadi László“ nyitánygyal, mely eléggé pontosan s a szép zeneműnek megfelelő élelkséggel adattott elő.

Ezt követte a vegyes dalárda. Míg az Erkel „Hymnusa“ bevezetését a zenekar játszta, az alatt a függöny lassan emelkedett s előttünk állt a csinos dalárda, mely már külsőjével is imponált. Majd rázendíté az „Isten áld meg a magyart“, eme gyönyörű magyar néphymnus. A komoly zenekíséret, az összevágóan előadott inaszerü dal könyet csalt

a szemekbe. A közönség zajos tapsokkal és éljennel fejezte ki elismerését.

Gyárfás Etelka k. a. lépett ez után a színpadra ki s szavalta Vörösmartyinak „Az árvizi hajós“ című alkalmi költeményét. A szavaló kedves alakja, kellemes, szép tiszta csengő hangja, értelem hangsúlyozása mind befolytak arra, hogy a közönség osztatlan figyelemben részesítse a különben is szép költeményt. A versszavalásnál gyakran igen nehéz gyors fordulatokat élelken szavazta a kisasszony s e ritkán élvezhető sikerült szavazatot a hallgatók szünni nem akáro tapsai követték.

Ezután Bérci Miksáné urasszonyt, a városunkban működő színtársulat kedves énekesnőjét hallottuk egy pár szép magándalban. Bérciné, bár ma nem volt egészen hangjánál, de kellemes és a töle már megszokott könnyűséggel előadott dalaival most is magával ragadta a közönséget, mely eléggé nem tartott egyet a jóból, hanem ráujrázott rögtön s Bérciné szívesen énekelte még egyet annak a közönségnek, melynek tetszését már eddig is megnyerte.

Majd Bogdán Blanka és Zirkolbach Frida adtak elő zongorán négy kézre egy részletet a „Troubadour“-ból. A kisasszonyok pontos játéka, helyen helyen meglepő könnyedségű pianói tetszésben részesültek. A közönség meg is jutalmazta őket tapsaival.

Az estély hatodik piece-ét a helybeli polgári leányiskola kardala tette. Előadták a „Szatócok“ című tréfás kardalt. A leánykák énekeiben az összevágó harmonian kívül dicséretet érdemel azon zavartalan bátorság is, melylyel a közönség előtt megállították helyüket, ugy hogy ez utóbbi még egy második dalt is élelkeltetett velük tetszése kifejezésé gyánánt.

Ezzel az első szakasz lejárt.

A második szakasz egy vigjáték töltötte be. A helybeli színtársulat pár tagja előadta „A város-teremben“ című ismeretes egy felvonásos vigjátékot. Miskolci (Csegei Sándor) szerepében, ha nem is volt egészen kifogástalan, de mindenesetre dicséretet érdemel. Sok utánjárás nem kell ugyan e szerephez, de bizonyos ügyesség, alakítási képesség, és könnyűség megkívántatik közt. Miskolci megfelel ezen kívánalmaknak. A közvetlenség bizonyos nemével játszott s ez a keresetlenség jól nyére szolgált szerepének; a közönség pedig jó mulatott s tetszésének több ízben jeleit adá. Szabóné (Margit) szintén kedves alak volt. Olyan jól tudott durcáskodni, civődni, veszekedni, — a mint csak épen kellett. A kedves kis darab előadása a közönséget derült hangulatban tartotta s a végén mindkét szereplőt zajosn megtapsolta s kinivta.

A harmadik szakasz a „Kornevillai harangok“-kal kezdődött; zongorán előadták négy kézre Kelemen Lajosné urasszony és Gidófalvi Anna k. a. A szép játékot a közönség szívesen hallgatta végig s megújráta, a mire ők egy népdalt rögtönöztek, melyre sok szabatossággal — s talán még több bravúrral adtak elő.

Ezután egy kettős dal következett. Bércziné urasszony és Nagy Leona kisasszony énekeltek a „Szomorufüz hervadt lombja“ ismert kedves népdalt. A szomorú melodia a két összevágó hangon kellemesen hatotta meg a közönséget. Az egyik szép, érzésteli sopraña, a másik gyönyörű altja a különben is szép dalt még kedvesebbé tették. A közönség megismételte és többszörösen megtapsolta.

Ezt követte egy szép szavalt tiszt. Révay Lajos ur által. Szavaltá Berzsenyinek „A magyarokhoz“ című ódáját. Erőt-les, érces csengő hangja átregett a termen s a szép költemény teljes átérzéssel, a szónoklat minden rejével oly hatással szavaltá el, a minőt csak egy igy felfogott és enyryre átszert szavalt képes előidézni.

Záradéku a vegyes kar énekelte el Mosonyi „Szentelt hantok“ című magyaros zamatú romancát. A szép darab nagy tetszést aratott s a közönség fel-felüljő tapsokkal fejezte ki elismerését.

Általában szépen sikerült e hangverseny tekintve a készletre jutott idő rövidsége, csak dicsérettel emeljük ki az összes közreműködők személyzetet. Közönség, mint már említtük, nagy számmal volt, a minőt rég nem láttunk e teremben. Az elismerés tehát méltán megilleti a közönséget is nemes magatartásáért.

A jövedelem felülmutta a várakozást.

A fővárosból.

Szeged pusztulása képezi folytonos tárgyát mindennemű mozgalomnak. Csak nagy ritkán hallható és látható művésznők, művészek versenynek jótekonny előadások rendezésében. Német színeszőn megtanul magyarul Szegedért, s az osztrák főorvos egyik legelőkelőbb ereje Sommenthal a magyar fővárosban készül a buzdító „Hazádnak rendületlenül le y hiva oh magyar“-t declamáni. Liszt hangversenyt Jókainé közreműködése teszi tombolásig keresetté s a máskor csak „népség katonaság“ t. i. a choristák statistikát nagy táborba mind elsőrangú művészként tűndőköl a herminatéri színpadon.

A külföldi élelnek részvéte meglepő tettekben nyilvánul. Márc. 25-én írják a „Pester L.“ nak, hogy a budapesti négyt-hölgybizottsága; Waldstein Jánosné grófnő, Adler Antalné és Simigh Istvánné urhölgyek, megérkeztek s a zord idő da-

cára az egész napot a szerencsétlen árvizesek közruhaneműek kiosztásával töltötték. A „P.L.“ gyűjtése eddig meghaladja a 30.000 forintot. Bécsben a Schwarzenberg palota termeiben vasárnap volt a nobizottság szervezködő összejövele, a hol az arisztokrácia és financia egyaránt nagy számmal jelent meg.

Schwarzenberg herceg röviden előadta a tervezett kertünnepele részleteit, mire a nők között megállapodás jött létre az ünnepele lenendő módokra nézve. Buffet, cukraszat, virágárulás a szerencse urna mellett sorsjegyaruló, belépti jegyáru 1 s, tombola tárgyak gyűjtése külön bizottságok kezében. Párisból írja a „magyar egyesület“ ellenörje Blankenberg ur, hogy a Juamii fővárosban a szegedi szerencsétlenség van napi renden, s a felkeltett részvét minden fogalmat túlhalad. A franciák a g y b a n dolgoznak. Az egyetnő begyűjtött össze 6000 francon túl van. De ez még nagyon kevés ához képest a mi meg ezután követezik. A Gaitz színház előadása, Beust báró által f. hó 28-án a Trocuderon rendezendő hangverseny, a melyben Páris compositeurjei tekintélyes számmal vesznek részt, s a melyre a lady patronesse tisztjét a köztársaság elnökének M. Grévy-nek neje vállalta el; számos felolvasás, hangverseny és előadás a legszebb e edményre nyulának remény. A tudósító nem tuloz, midőn a kijátásba helyezett adományokat 3—4 millióra teszi.

Mert a francia nép szereti a magyart, a ki az imádot szabadságrért áldozta vagyonát és vért s felhasználja az alkalmat hogy a „noble hongroise“ iránt fájalt rokonszenvét a legfényesebben bebizonyítsa tetszet.

Még az orosz sajtó is gyűjt; a „Golos“ nem feledheti ugyan hogy a mult években nekik sok rosszat kellett eltűrni a magyaroktól, — de olyan catastrophanak mint a Szegedé, el kell némitani minden ellenszenvet.

Berlinből Dr. Bauer Miksa e hó 25-én négy vaggon ruhaneművel — mint berlini gyűjtés — utazott Szeged felé.

London 25-én a „szegedi alap“ befofogalva az osztrák konzulok által Bradfordban és Manchesterben gyűjtött 110 fontot, meghaladja a 7900 font sterlinget. — Gy. —

A tiszai arviz

A „Szegedi N.“ legújabb száma megkezdé az épségben megmaradt házak és az eltemetett halottak lajstomának közlését. A lap híreiből, melyek szomorú érdekltséggel bírnak, közöljük a következőket:

A felső Tiszaparton a váról egész a Kátai-főle házig a töltésre fabódék épültek. Mivel azonban a bódék a közlekedést, mely ezen ponton legerősebb, akadályozzák, betiltatott e helyen az lly faházak felállításra. Az ott levők is Ujszegedre fognak átszállíttatni, hol a város is nagy fabódékat épít a földmélküliek részére. A nép a bódékban már egész otthonosan berendeztetett: ott látnak sütni, főzni, mosni sőt úzerkedni is. De nemcsak földel alatt, hanem talpokon, a ház romok melett ünnek sátrat a szülőföldjükhöz göröcsösen ragaszkodó népeink. Így láttunk ma Rókuson egy távígy leroskadt ház előtt egy 10—12 tagból álló családot oly egyszerűen talpon lakni. Az asszony nyu odtan ruhát mos, a férfiak mentenek a ház romjai alól, a mit menteni lehet, az anya pedig inti gyermekeit, hogy vízbe ne essenek. Valóban Munkácsy ecsetére méltó genekép.

A statárium ki hirdetése óta mindössze egy statáriális eset fordult elő, az sincs a vízveszélylyel semminemű összefüggésben. Koczó János folygyujtotta bosszúból a tulajdon ipának tanyáját. A gaz tettes rossz időt választott bosszujára, mely a szó szoros értelmében a torkára forrt. — Ma felakasztották.

Már tudtuk, hogy a megboldogult Szabadfi, szerencsétlen családja a vész éjjelen az árviz áldozatául esett. Ma Szabadították ki az anya, s leánya e. e. y család hulláját a romok alul. Az említett borzasztó szerencsétlenség Czompó és Slik mentők szemeláttára történt, kik épen azon percben siettek mentésükre, midőn házak összedőltek és az egész családott eltemette.

Kenyérfőlölegünköböl a központi biz. ma 37 ezer darabot küldött el Temesvár felé, hogy az a vasuti állomásokra és azok közvetlen szomszédságába menekült szegediek közt kiosztassák.

Szatymázon a toroklob kiütött. Hatóságunk részéről holnap a helyszinére küldöttség megy ki a tényt megvizsgálálandó, de a szükség esetén rögtöni intézkedések megtételére.

Többvállalkozó Szegedre küldötte képviselőjét, hogy a töl és építések iránt e hét végéig ajánlatokat tessen a közlekedési miniszternek. Mihelyt az ajánlatok beérkeznek, azonnal határozat fog hozatni s a szegedi töltési munkálatok haladéktalanul meg fognak kezdeni.

A Csekonics grófi család valóban bámulatra ragadja a szemlélő kifigyhatlan áldozatkészsége által, melylyel a szegedi vízkárosultak nyomomoranak enyhítésében lankatlanul fáradozik. A katasztrófa bekövetkezte óta éjjel-nappal ápolatnak a nagy tömegekben keresztülütző menekülők, míg a mezővárosban elszállásoltak minden szükségességgel ellátatnak. Alig hatolt azonban Zombolyára annak híre, hogy a vész helyén és szomszéd községeiben vissza maradt szerencsétlenek